

ממתק לשבת

העלון השבועי של אורנים

יוצא לאור על-ידי

בית חב"ד המרכזי באר שבע

רח' סוקולוב 3, מול מד"א, ת"ד 814, באר-שבע

08-6273955, פקס: 08-6233197, 70

beer-sheva@chabad.org.il

האכה לשולחן שבת

מלאכה מערב שבת - לתוך השבת (ב):

שאלה: האם מתיר להפעיל ביום ששי מכונת-כביסה, שפעלתה תסתים רק בתוך השבת?

תשובה: אף-על-פי שהמכונה פועלת באופן אוטומטי, ללא מגע יד אדם, אסור להפעילה לפני שבת על-מנת שתשלים את פעולתה בשבת.

באור הדברים: בגליון הקודם למדנו כי החיוב לשבות ממלאכה בשבת, חל רק על האדם ולא על כליו (ומסבה זו מתיר, למשל, לפתח ביום ששי ממטרות שיוסיפו להשקות את הגנה גם בשבת).

אף-על-פי-כן, הפעלת מכונת-כביסה מערב שבת לתוך שבת, נאסרה, משתי סבות:

ראשית, מכונת-הכביסה מרעישה בעת פעולתה ויש פוסקים שאסרו להתחיל מערב שבת מלאכה שיש בה גם השמעת קול (כי השמעת הקול מתפרשת כזלזול בכבוד השבת). שנית, אנשים שיראו וישמעו את מכונת-הכביסה פועלת בשבת עלולים לחשד בבגליה כי הפעילו את המכונה בשבת.

רק בשעת הדחק, או כאשר עלול להגרם הפסד כספי מרבה - אפשר לסמוך על המתירים (ולהפעיל את המכונה מיום ששי לתוך השבת).

(מקורות: שולחן-ערוך בעל התניא, סימן רנ"ב, סעיף א' וסעיף ט"ו; קיצור הלכות שבת, שם; 'שמירת שבת כהלכתה', פרק כ"ו סעיף ח' ובהערות שם; 'אור לציון', ב, פרק ט"ז, שאלה י'; פסקי תשובות סימן רנ"ב, ס"ק א,הו).

שלום לכם, קוראים חביבים!

כל איש עסקים מכרח, לפחות פעם בשנה, לערוך מאזן כללי של העסק שלו. לבחון את הוצאותיו מול הכנסותיו. אם יתברר לו שהעסק איננו רוحي, עליו לבדק מיד היכן שגה בנהולו ומה עליו לעשות מכאן והלאה כדי להפוך אותו לעסק מצליח. אך גם אם יתברר לו שהעסק מצליח ומניב רוחים נאים, אין הוא יכל לשבת בחבוק ידים. בעל-עסק אמיתי תמיד יחפש דרכים להגדיל את רווחיו. ואיך כל זה קשור אלינו?

נקודה לחשיבה

החיים שלנו משולמים לעסק. אנחנו כל הזמן משקיעים זמן ומרץ כדי להשיג את מבקשנו. אנחנו לומדים - כדי לדעת. עובדים - כדי להתפרנס. מתאמצים - כדי להשיג הצלחה.

כשמגיע סוף השנה, עלינו לעצור את מרוץ החיים, להביט לאחור, ולשאל את עצמנו: האם אמנם השקענו במדה הדרושה? האם השקענו בדברים הנכונים? והאם ההשקעה הניבה את התוצאות שקוינו להשיג?

ואז, עלינו לקבל החלטות, כדי שהמאזן הבא יתן לנו תוצאות טובות יותר. שבת זו חלה ב"ח באלול, שהוא גם יום ההלדת של רבי ישראל בעל-שם טוב (מיסד דרך החסידות) ושל רבי שניאור-זלמן מלאדי (מיסד חסידות חב"ד). יום הולדתם של צדיקים הוא יום-סגולה המעניק לכלנו פוחות נפש.

מיום זה ועד ראש-השנה הבא עלינו לטובה יש שנים-עשר ימים, כנגד שנים-עשר חדשי השנה החולפת - יום לחדש. בכל יום מעתה ועד ראש-השנה נערוך חשבון-נפש על חדש אחד מהשנה החולפת (בי"ח באלול על חדש תשרי שעבר, בי"ט באלול על חדש מרחשון שעבר, וכן הלאה). ובעזרת ה' נזכה כלנו לכתובה וחתומה טובה, לשנה טובה ומתוקה.

שבת מתוקה לכלכם!

זונוע שבת עם צביקי מ3חיק

	ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע
	כניסת השבת 6:29	6:45	6:36	6:46
	צאת השבת 7:41	7:43	7:44	7:42

בשיתוף ארגון ק.שר - הקשר היהודי שלנו
רח' תל חי 25, אשדוד. טלפקס: 08-8676678

ענוה של שקר

לאחר התפלה, אמרתי כמה מזמורי תהלים, ובהגיעי לפסוק (יג) 'כי הלל רשע על תאות נפשו', הייתי כמשתומם – הרי הלל הזקן (מגדולי התנאים) צדיק גדול וענו הנה, ומדוע אפוא הוא נקרא 'רשע'?"

חלל החדר התמלא צחוק למשמע הקשיה המגוחכת של האורח האלמוני. גם ר' יעקב נשף את שפתיו בהתאמצו לכלא את צחוקו. "זאת הקשיה", אמר, "וימהו התרוץ?"

"חשבתי להסביר זאת כך", אמר רבי זושא והישיר מבט אל ר' יעקב: "אם יצר-הרע ינסה להסית יהודי לעבר עברה מגנה ומלערת, סתם-כך, ודאי לא ישמע לו ואף יטען כנגדו, 'מה לי – תלמיד-חכם, ירא-שמים ועשיר גדול – ולשטות זו'. מה יעשה אפוא יצר-הרע ויצליח? יכניס בלבו של היהודי מחשבה של ענוה ושל שפלות עצמית. כך יצליח לפתותו לדבר-עברה, שהרי על אדם שפל ופחות-ערך אין להתפלא כל-כך שהוא עובר עברה. זהו שאמר דוד המלך 'כי הלל רשע על תאות נפשו' – כלומר, לפעמים הרשע עוטה עליו את גלימת הענוה של הלל הזקן כדי למלא את זממו ולממש את תאוות לבו".

היושבים סביב השלחן, שהחיוך טרם סר משפתותיהם, הביטו זה בזה, תוהים ויתמהים על ההסבר המוזר ששמעו מפי ההלל הלא-מכר. דוקא המארח עצמו לא נראה משעשע כלל. להפך, חורון הציף את פניו ועיניו כמו התכווצו בחריהן. גם בהמשך הסעודה התנהג ר' יעקב כמנתק מסביבתו. נראה היה כמפליג על כנפי מחשבותיו למחוזות אחרים לגמרי.

עם צאת השבת הסתגר ר' יעקב הפרנס עם רבי זושא מאניפולי בחדר ובקש ממנו דרך לתקון ולתשובה על כמה וכמה חטאים שב'ענוה' יסודם.

רבים הספורים על מסעותיהם של האחים הקדושים, רבי אלימלך מליז'נסק ורבי זושא מאניפולי, ועל הנשמות התועות הרבות שעוררו במהלכם לתשובה.

פעם אחת הגיע הצדיק רבי זושא מאניפולי, בערב שבת-קדש, לעיר אחת. סר לבית-הכנסת והתענין אצל הגבאי היכן יוכל להתארח בשבת. "גש אל ביתו של ר' יעקב הפרנס. מכניס-אורחים גדול הוא ובודאי ישמח לארח גם אותך", יעץ לו הגבאי.

עשה רבי זושא כעצת הגבאי ופנה לביתו של הפרנס נדיב-הלב, שקבלו בסבר פנים יפות.

ליל שבת הגיע. התפלה בבית-הכנסת הסתיימה ור' יעקב הפרנס פסע לביתו ושבל ארץ של אורחים צועד בעקבותיו. לאחר שקדש המארח על היין והאורחים נטלו את ידיהם לסעודה – החל ר' יעקב לכבדם, זה אחר זה, לומר דבר-תורה. זה היה מנהג שהנהיג ר' יעקב בביתו וכל מי שבקש לסעד על שלחנו כבר ידע כי עליו להצטייד בדבר-תורה כלשהו.

בהגיע תורו של רבי זושא, דחק בו המארח לומר גם-כן דבר-תורה. אולם רבי זושא נתן במארח מבט חד ולא פצה את פיו. תחלה התכונן ר' יעקב לגזף באורח שהפך את הכללים, אך כעבר רגע התעשת וחיך אל רבי זושא חיוך סלחני. "אם-כן, הכרנא דבר-תורה למחר, לסעודת יום השבת", הפטיר ועבר אל האורח הבא.

למחרת שב ר' יעקב והזמין את האורחים הרבים לשאת דברי-תורה. כשהגיע תורו של רבי זושא פנה אליו המארח בשמץ של עוקצנות: "נו, ודאי היה לך די והותר זמן להכין דבר-תורה כלשהו; פתח פיה ויאירו דבריך!". הכל צפו בסקרנות למוצא פיו של האורח השתקן.

"אינני למדן גדול", פתח רבי זושא ואמר, "אך בבקר,

העלון מוקדש לע"נ רד"א בזל בן שלמה ע"ה נפטר כ' באלול תשנ"א. ולע"נ מרת יונה דוד בת רד"א ז"ל נפטרה ב' באלול תשס"ז. ולרפואת אברהם בן חנה

077-3211011

רח' יוהנה ז'בוטינסקי 9/5 נווה זאב (צמוד למספרת 'יניב לביא')

א.ד. אליהו

נעלי איכות לכל המשפחה